

De tuin van Eden

Naar het boek Genesis, hoofdstuk 2, vers 4 tot 24

Wordt er niet over een appel gepraat?

Nee. Dat is een vergissing van mensen die vroeger de Bijbel lazen in het Latijn. 'Malum' in het Latijn betekent zowel 'het kwaad' als 'de appel'. De vrucht van het kwaad is een appel geworden!

Toen God de aarde en de hemel maakte, waren er nog geen bomen, geen planten, geen menselijke wezens. God nam wat klei en boetseerde er de man van. Hij blies hem levensadem in de neus en de man kwam tot leven. God schiep een prachtige tuin: in het midden liet hij de boom van leven en de boom van kennis van goed en kwaad groeien. Hij schonk de tuin aan de man, zodat die hem kon bewerken. Maar hij zei erbij:

'Je mag de vruchten eten van alle bomen in de tuin, behalve van de boom van kennis van goed en kwaad. Als je dat doet, zul je sterven.'

Daarna zei God: 'Het is niet goed dat de man alleen is.'

Toen boetseerde hij uit de aarde alle dieren en hij bracht ze tot bij de man. Die gaf elk van hen een naam, maar de man vond geen wezen dat bij hem paste. Daarop liet God de man in slaap vallen. Hij nam een van zijn ribben en schiep er een vrouw van. Hij bracht haar naar de man, die uitriep: 'Eindelijk, dit is vlees van mijn vlees. Ze zal vrouw heten en ze zal mijn gezelschap zijn.'

Zo komt het dat een man zijn ouders verlaat om zijn vrouw lief te hebben.

Man en vrouw zijn voortaan één.

De verleiding van de slang

Naar het boek Genesis, hoofdstuk 2, vers 25, en hoofdstuk 3, vers 1 tot 7

De man en de vrouw stonden naakt en kwetsbaar voor God, maar ze voelden geen schaamte. De slang, de sluwste van alle dieren, vroeg aan de vrouw:

‘Heeft God je verboden om van de vruchten in de tuin te eten?’

De vrouw antwoordde:

‘We mogen de vruchten van alle bomen eten, behalve die van de boom in het midden van de tuin. Anders sterven we.’

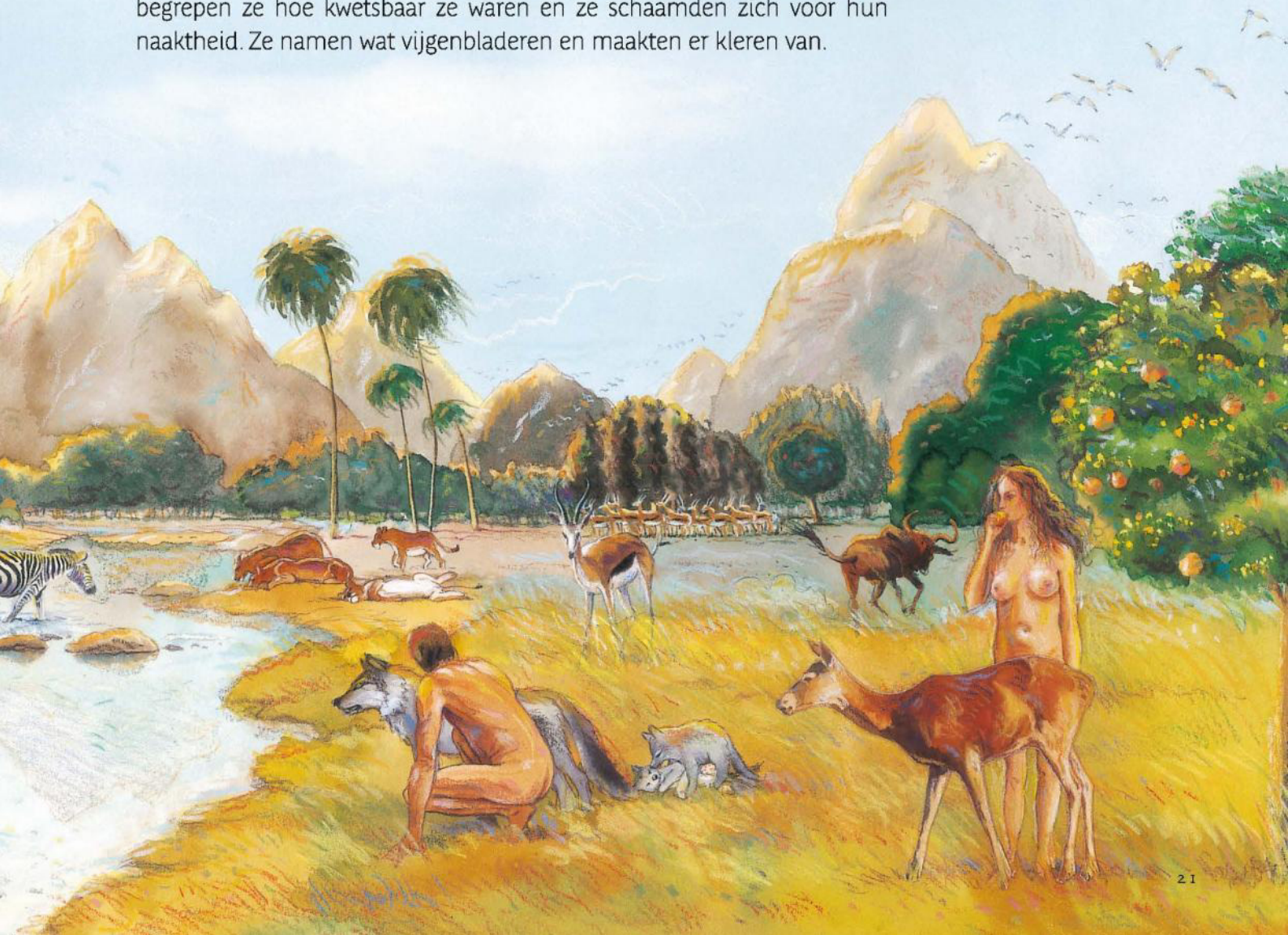
Toen zei de slang:

‘Nee, jullie zullen niet sterven! Maar God weet goed dat als jullie ervan eten, jullie gelijk zullen zijn aan hem door de kennis van goed en kwaad.’

De vrouw keek naar de boom, die er aanlokkelijk uitzag. Ze plukte een vrucht, at ervan en gaf hem aan de man, die er ook van at. Plotseling begrepen ze hoe kwetsbaar ze waren en ze schaamden zich voor hun naaktheid. Ze namen wat vijgenbladeren en maakten er kleren van.

Waarom verbiedt God om de vruchten van deze boom te eten?

De vruchten van deze boom staan symbool voor de kennis van goed en kwaad. Als de mens ervan eet, wil hij dezelfde kennis hebben als God. Hij wil zelf over zijn lot beslissen. God verbiedt dat omdat hij weet dat de mens er ongelukkig door zou worden.

Verdreven uit de tuin

Naar het boek Genesis, hoofdstuk 3, vers 8 tot 23

Is dit wat men de 'erfzonde' noemt?

In dit verhaal spreekt men nergens over erfzonde. Het zijn de christenen die dit verhaal als volgt hebben begrepen: Jezus redt alle mensen van de zonde door zijn leven, zijn dood en zijn verrijzenis, want alle mensen zijn zondaars sinds het ontstaan van de wereld.

De man en de vrouw hoorden God naderen en ze verstopten zich.

God riep de mens:

'Waar ben je?'

De mens antwoordde:

'Ik heb me verstopt, want ik schaamde me voor mijn naaktheid.'

'Wie heeft je verteld dat je naakt was? Heb jij een vrucht van de verboden boom gegeten?'

'Mijn vrouw heeft me een vrucht gegeven en ik heb ervan gegeten.'

Toen zei God tegen de vrouw:

'Waarom heb je dat gedaan?'

De vrouw antwoordde:

'De slang heeft me verleid en ik heb van de boom gegeten!'

God zei tegen de slang:

'Jij bent voortaan een vervloekt dier.'

Tegen de vrouw zei hij:

'Je zult lijden en het leven met je man zal moeilijk zijn!'

Tegen de man zei hij:

'Je zult hard moeten werken om eten te hebben, en daarna zul je sterven.'

God maakte voor hen kleding van dierenhuiden en hij verjoeg hen uit de tuin.

Kain doodt zijn broer

Naar het boek Genesis, hoofdstuk 4, vers 1 tot 15

Adam, de man, en zijn vrouw, Eva genoemd, kregen kinderen. De oudste, Kain, bewerkte het land. De tweede, Abel, was een herder. Kain offerde de vruchten van de grond en Abel de eerstgeboren schapen van zijn kudde. God aanvaardde het offer van Abel, maar hij weigerde dat van Kain. Deze was zo woedend dat hij Abel mee de velden in lokte en hem doodde.

God zei:

'Waar is je broer Abel?'

'Ik weet het niet,' antwoordde Kain, 'ik hoef toch niet te waken over mijn broer!'

'Wat heb je gedaan? Je hebt hem gedood! Daarom ben je vervloekt! De grond die je bewerkt, zal niets meer opbrengen. Maak dat je wegkomt!'

'Die straf is te zwaar voor mij, Heer. Als u me verjaagt, zal men mij doden.'

'Als iemand je doodt, zul je gewroken worden.'

En God gaf Kain een merkteken opdat niemand hem zou doden.

Waarom weigert God het offer van Kain?

Dat legt de Bijbel niet uit. Maar het blijkt wel uit andere Bijbelse verhalen: het is voor God belangrijk dat het offer gebracht wordt met een zuiver hart. Misschien was het hart van Kain niet zuiver?

Gered van de zondvloed

Naar het boek Genesis, hoofdstuk 6 tot 9

Heeft de zondvloed echt plaatsgevonden?

Specialisten in de geschiedenis van de oudheid hebben geen sporen gevonden van een zondvloed die het hele aardoppervlak vernietigd zou hebben. Ze ontdekten wel dat veel gebieden verwoest werden door zware overstromingen. De herinnering aan die rampen diende als basis voor het verhaal over de zondvloed.

Veel later zag God bedroefd hoe de mensen alleen nog maar aan het kwaad dachten. Hij zei bij zichzelf: 'Ik ga de mensen en de dieren van de aarde wegvagen, want ik heb spijt dat ik ze heb geschapen.'

God beschermde één man, Noach. Hij zei tegen hem:

'Bouw een ark en schuil erin met je hele familie, want jij bent de enige die goed en oprecht is. Neem van elke diersoort een paar, zodat ze in leven blijven. Over zeven dagen zal ik regen laten neerstorten die veertig dagen zal aanhouden zodat alle wezens die ik geschapen heb, vernietigd zullen worden.'

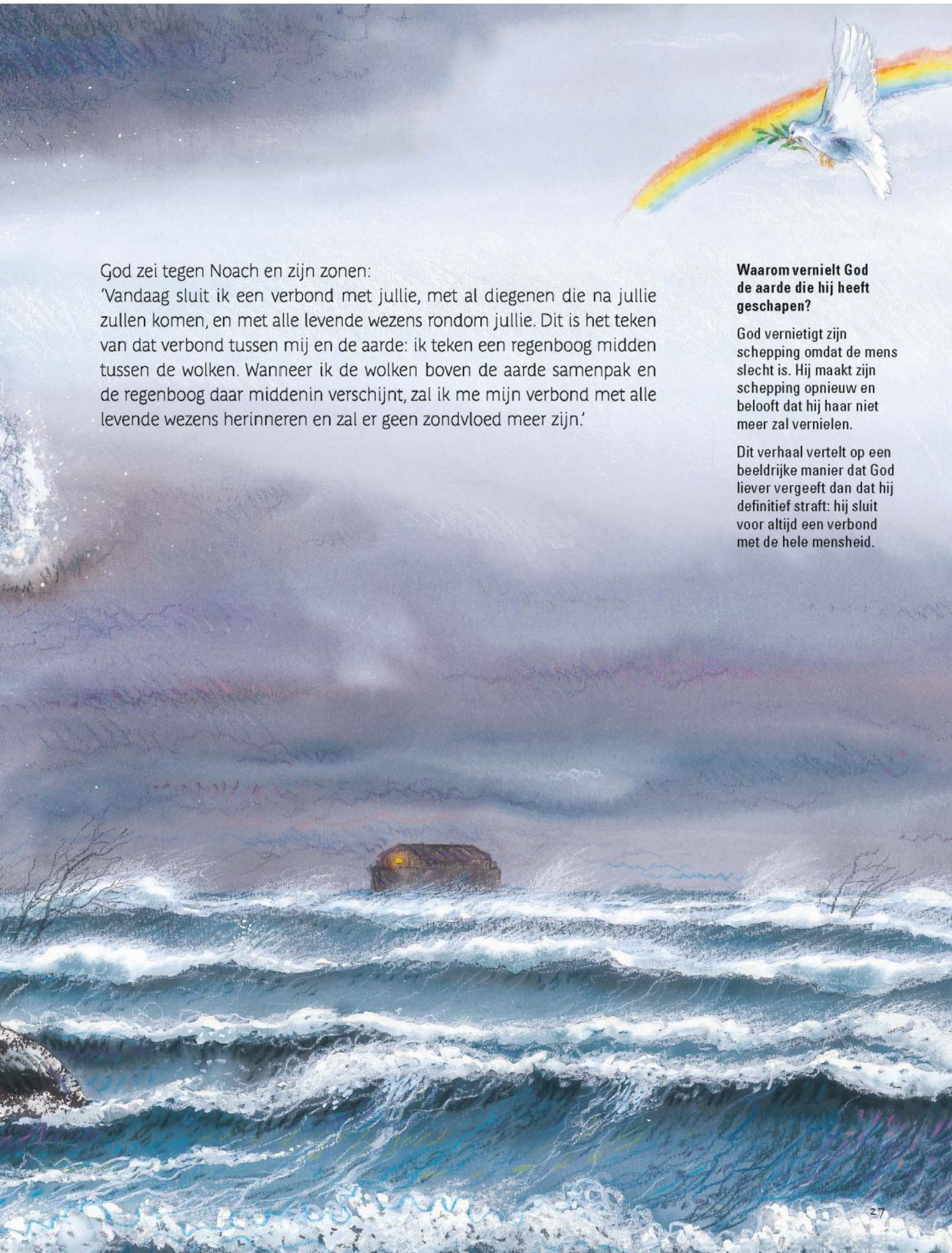
Noach deed wat God hem had opgedragen. Zeven dagen later overstromde het water van de zondvloed de aarde. Al het leven verdween. Alleen Noach en de mensen en dieren die met hem aan boord van de ark waren, bleven over. Na veertig dagen liet Noach een raaf los, maar de aarde was nog altijd bedekt met water en de raaf keerde terug.

A dramatic painting of a stormy sea. The sky is dark and turbulent, with heavy rain falling. The water is a deep, dark blue, with white foam from the waves crashing against a large, dark rock in the foreground. On top of the rock, a small, orange cat with white paws and chest is sitting, looking towards the viewer. In the background, there are dark, jagged rock formations and some sparse trees. The overall mood is one of intense natural power and a small, vulnerable creature in the face of it.

Later liet hij een duif los, maar die kwam ook terug. Hij wachtte nog zeven dagen en stuurde de duif opnieuw weg. Tegen de avond keerde die terug met in zijn snavel een jonge olijftak. Noach begreep dat het water gezakt was. Zeven dagen later liet hij de duif opnieuw los. Deze keer kwam hij niet terug. Toen verliet Noach de ark en hij bracht een offer aan God. God was blij en zei bij zichzelf: 'Ik zal de aarde niet vernietigen vanwege de mens. Ook al is hij slecht, ik zal geen leven meer vernietigen. Zolang de aarde zal bestaan, zullen er seizoenen bestaan waarin de mens zaait en oogst, waarin het koud en warm is, zomer en winter, dag en nacht.'

God zei tegen Noach en zijn zonen:

'Vandaag sluit ik een verbond met jullie, met al diegenen die na jullie zullen komen, en met alle levende wezens rondom jullie. Dit is het teken van dat verbond tussen mij en de aarde: ik teken een regenboog midden tussen de wolken. Wanneer ik de wolken boven de aarde samenpak en de regenboog daar middenin verschijnt, zal ik me mijn verbond met alle levende wezens herinneren en zal er geen zondvloed meer zijn.'

Waarom vernietigt God de aarde die hij heeft geschapen?

God vernietigt zijn schepping omdat de mens slecht is. Hij maakt zijn schepping opnieuw en belooft dat hij haar niet meer zal vernielen.

Dit verhaal vertelt op een beeldrijke manier dat God liever vergeeft dan dat hij definitief straft: hij sluit voor altijd een verbond met de hele mensheid.

De toren van Babel

Naar het boek Genesis, hoofdstuk 11, vers 1 tot 9

Waarom wil God verwarring brengen in de taal van de mensen?

De schrijvers van dit verhaal willen ons eenvoudigweg dit vertellen: wanneer mensen uit hoogmoed een wereld bouwen zonder God, zijn ze veroordeeld om in onvrede te leven. God heeft de vele verschillende talen gewild om die verdeeldheid aan te tonen.

De mensen waren talrijk geworden. In die tijd sprak iedereen dezelfde taal. Toen ze naar het oosten getrokken waren, ontdekten de mensen een grote vlakte, waar ze zich vestigden. Ze zeiden tegen elkaar: 'Laten we stenen maken om er een stad mee te bouwen en een toren die tot aan de hemel reikt. Dan zullen we beroemd zijn en samenblijven.'

God zag de stad en de toren die de mensen hadden gemaakt. Hij zei bij zichzelf: 'De mensen zijn één volk en ze spreken allen dezelfde taal. Als ze verdergaan zoals nu, dan zal hun hoogmoed geen grenzen meer kennen. Ik ga verwardheid brengen in hun taal, zodat ze elkaar niet meer begrijpen.' Zo gebeurde het. En de mensen bouwden niet meer verder aan de stad en ze verspreidden zich over de hele aardbol.

God roept Abraham

*Naar het boek Genesis, hoofdstuk 12, vers 1 tot 7,
en hoofdstuk 15, vers 2 tot 6*

Onder de afstammelingen van Noach was er een man die Abraham heette. Op een dag zei God tegen Abraham:

‘Verlaat je land, je familie, het huis van je vader en ga naar het land dat ik je zal tonen. Ik zal van jou een man maken die volkeren tot één grote natie verzamelt. Je vrienden zullen geluk kennen, je vijanden ongeluk. Door jou zal ik alle families op aarde zegenen.’

Abraham vertrok zoals God het hem had opgedragen. Hij kwam aan in het land Kanaän en trok naar de heilige eik van More, in Sichem. Daar verscheen God aan hem, en hij zei:

‘Ik zal dit land aan je nakomelingen schenken.’

Abraham antwoordde:

‘Heer mijn God, u hebt mij geen kinderen gegeven. Wanneer ik sterf, zal een bediende alles erven.’

‘Nee,’ zei de Heer, ‘een zoon van jou zal alles erven. Kijk naar de hemel en tel de sterren als je kunt! Je afstammelingen zullen even ontelbaar zijn als die sterren.’

Abraham had vertrouwen in de Heer. Daarom vond de Heer hem rechtvaardig.

Spreekt God zoals een mens?

Nee. God kiest mensen uit om te spreken in zijn naam. Ze mogen dus zeggen: ‘God zegt.’ De gelovigen die naar hen luisteren, weten dat ze geïnspireerd zijn door God. Ze noemen hen profeten.

